Puno sam suza isplakao u zadnjih dvije godine, prekrasnih suza. A uvijek plačem kada čitam ovaj članak, kojega sam zapravo napisao po izlasku iz zatvora a sadržaj se odnosi na zatvorske dane. Pjesma Duhu Svetom nije moja nego njegova i Elvisova. S njom ga je Gospodin definitivno pozvao k sebi. A mene će ta pjesma pratiti cijeli život, sada ju pjevam svaki dan. I imam osjećaj kao da razgovaram sa Duhom Svetim, kao da je ta pjesma jedna moja velika svakodnevna molitva našem Tješitelju i Branitelju. A imamo se i radi čega zahvaljivati i moliti Duhu Svetom. Koliko nam je darova dao! Meni mnogo. I bojim se, kada budem jednom došao pred Gospodina, što ću mu odgovoriti kada me bude pitao da što sam učinio sa silnim darovima koje mi je poslao po Duhu Svetom.

I ti imaš puno darova, samo toga možda nisi svjestan. Oni služe da služiš drugima na slavu Gospodinovu. Probudi se! Darovan si i daruj druge! Nemoj griješiti propustom, pa da Gospodin i tebe ne propusti vidjeti kada dođeš pred vrata Kraljevstva nebeskog.

"DOĐI, DOĐI DUŠE SVETI

DUHOVI su u našem kraju kršćanski blagdan koji sve nas podsjeti na crkvicu u Prigorcu, crkvicu Svetoga Duha. Uvijek se u toj crkvici održavaju prije blagdana DUHOVA svete mise posvećene Svetom Duhu pa tako i devetnica u čast Svetog Duha. Ove godine je na nju išla i moja supruga Anica koja se imala za što moliti s obzirom da joj se dvoje djece nalazilo u Zagrebu na prvoj godini studija a ja, njezin muž, izdržavao sam kaznu zatvora. S obzirom da sam iz zatvora skoro svaki vikend dolazilo kući na izlazak, to sam i ja dva puta otišao sa suprugom na misu, u razdoblju devetnice, u crkvicu Svetog Duha. A u nedjelju, na sam blagdan DUHOVA…

Ma ne, ovo naprijed je jako lijepo ali nisam baš tako htio pisati. Htio sam pisati o Duhu Svetom i o njegovim milostima koje mi je u zadnje vrijeme učinio a čiji je vrhunac pjesma koju sam napisao za 40-tak sekundi. U ponedjeljak, nakon blagdana Duhova vratio sam se natrag u zatvor i još sam pod dojmom nedjeljne mise i pun Duha Svetoga bio cijeli dan. Svima sam pričao kako je bilo lijepo. I onda u jednom trenutku, ni sam ne znam kako, sjeo sam za stol i

napisao sam pjesmu Duhu Svetom. Bila je u meni, samo sam ju trebao staviti na papir. I, evo je. Naslov joj je DOĐI, DOĐI DUŠE SVETI.

DOĐI, DOĐI, DUŠE SVETI

JA TE VOLIM, JA TE LJUBIM.

DOĐI, DOĐI, DUŠE SVETI

ISPUNI ME CIJELOG.

DOĐI, DOĐI, DUŠE SVETI

JA TE VOLIM, JA TE LJUBIM.

DOĐI, DOĐI, DUŠE SVETI

JA TE ŽELIM, JA TE TREBAM.

HVALA ŠTO SI TU,

ŠTO ME ISPUNJAVAŠ,

ŠTO ME NADAHNJUJEŠ.

HVALA TI ZA SVE DAROVE

KOJE SI MI DAO

KOJE MI DAJEŠ I

KOJE ĆEŠ MI DATI, DUŠE SVETI…

DOĐI, DOĐI DUŠE SVETI

JA TE VOLIM, JA TE LJUBIM.

KAKO JE LIJEPO S TOBOM, DUŠE SVETI

JA TE ŽELIM, JA TE TREBAM.

BUDI TU, TU UZ MENE.

HVALA DUŠE SVETI.

JA TE VOLIM,

JA TE LJUBIM, DUŠE SVETI…

HVALA ŠTO SI TU….

I tako ja to napišem na papir i odmah počnem pjevušiti "DOĐI, DOĐI, DUŠE SVETI…". I padne mi na pamet da bi to mogao pjevati uz gitaru. Uzmem gitaru i pokušam na te riječi koje sam pjevušio uhvatiti nekoliko akorda koji bi odgovarali mojem pjevušenju. Ali, nije išlo kao da "kravi staviš sedlo".
Ali mi odmah padne na pamet Elvis. Ma ne, ne Elvis Presley. Naš Elvis, Lepoglavčan, sa mnom na "privremenom radu", frontmen našeg zatvorskog benda. Koji me "ubijao"
svake večeri svojom glasnom vježbom gitare i pjevanjem. S jedne strane hodnika ja i moje večernje molitve a s druge strane on, njegov bend i svirka tako jaka da je od nje podrhtavala cijela zgrada. Ali, nismo se dali, ni ja a ni oni. Svako je odradio svoje. Sa mnom je bio moj Gospodin pa ih često nisam ni čuo koliko bi god bili glasni.

A s Elvisom sam se više upoznao u zadnjih mjesec dana prije toga jer smo zajedno putovali doma na vikende. Ja sam imao auto pred kaznionicom pa pošto smo išli u istom pravcu, on me jednom zamolio da li može ići sa mnom jer bi s vlakom izgubio dosta vremena. I ja kaže da

može pogotovo što sa mnom može besplatno pa mu još koja kuna i ostane. I tako smo prvi pu krenuli zajedno. I vidim ja već nakon nekoliko minuta da moj Elvis "dobro poteže po Gospodinu". Svaka druga rečenica mu je bila neka kletva. To me smetalo ali nisam odmah reagirao da ne bi to ispalo kao neko moje pametovanje, nego sam pričekao da ga"malo snimim". Kako razmišlja, "kako diše". A i na njemu sam vidio da se suzdržava jer sam ja bio poznati zatvorski vjernik, stalno u sobi za dušebrižništvo, pa mi je moj "cimer" Hrvoje jedanput rekao da me zovu "onaj bogomoljac". I onda, nakon otprilike sat vožnje, nakon jedne njegove kletve, koja mu je pobjegla, ja odlučim da mu "kažem koju". A Elvis je bio dobar čovjek u duši, vrlo otvoren, volio se zezati ali s druge strane bio je nagli, brzo je na sve reagirao. Za koji mjesec je i on trebao izaći iz zatvora, u zatvoru je napisao i uglazbio 10-tak svojih pjesama koje je zatvorski bend uvježbao i pjevao na koncertima. On ih je i pjevao jer je imao dobar glas te se spremao da bi se, nakon izlaska iz zatvora, počeo ozbiljno baviti s muzikom, snimanjem pjesama, nastupima s nekim bendom i sl.

I tako ja njemu kažem da mi izgleda dobar čovjek, da ima od Boga prekrasan dar stvaranja i prezentiranja muzike i da po izlasku iz zatvora ne mora puno misliti što će raditi nego neka samo slijedi Božji dar koji ima. No, sigurno mu na početku neće odmah "cvjetati ruže" jer nakon 3 godine zatvora biti će raznih iskušenja od okoline koja će biti sasvim drugačija nego ona zatvorska i biti će mu, kako god to čudno zvuči, puno teže vani nego u zatvoru, pogotovo iz početka, jer u zatvoru je imao uhodani sistem života, dok ga vani tek treba stvoriti. A u svemu tome, susretat će se s raznim ljudima koji će ga "snimati". Ako će mu svaka druga rečenica biti kletva sve ono dobro što ima po svojem muzičkom daru moglo bi doći u drugi plan jer onoga koga smetaju kletve mislit će o njemu loše a onaj kojega to ne smeta njegove kletve pripisivat će boravku u zatvoru kojega bi on htio čim prije zaboraviti. Većina ozbiljnih ljudi s kojima će htjeti surađivati i živjeti po izlasku iz zatvora smatrat će njegove kletve minusom, mladenačkom nezrelošću i utjecajem zatvora.

S druge strane, rekao sam mu, mene to smeta kao vjernika pa sam ga zamolio da se malo suzdrži. I on se odmah ispričao i rekao da je u takvom društvu, da je već i sam o tome razmišljao ali da si ne može baš pomoći. I tako, nadalje, vidio sam da se suzdržavao od psovanja, čak smo se i zezali na tu temu kad mu je ponekad pobjegla koja psovka, onako "na pol". Za dva tjedna išli smo ponovno kući i već sam primijetio da ne psuje toliko odnosno vrlo malo jer je dosta pazio na to. Da mene ne uvrijedi koji ga besplatno vozim, ali i radi sebe. Kada smo treći put išli zajedno kući u jednom trenutku se pohvalio da više toliko ne psuje, da su to primijetili i neki njegovi prijatelji, da ga je jedan zatvorenik iz benda pohvalio da je to dobro a on je svima rekao da je to od onda od kada se sa mnom vozi i da sam ja na njega utjecao. I vidio sam da je bio ponosan na to.

Ma, nisam ja ništa posebno napravio, sve je to Duh Sveti. Gospodin je odlučio pozvati našega Elvisa k sebi a on je to prihvatio. Za sada nesvjesno, ali će ubrzo postati toga svjestan.

I tako, da se vratim na početak priče o Elvisu, mislim si ja, meni to ne ide, da uglazbim te prekrasne riječi pjesme u Duhu Svetom, ali Elvis, koji je već više pjesama uglazbio, on bi to mogao. I imao sam dobar osjećaj kada sam iz moje sobe krenuo u "muzičku sobu". Mislio sam si, pa hajde da te vidim moj Elvise da li ćeš me odbiti i kako će na tebe djelovati da sada uglazbiš jednu vjersku pjesmu, vjerske ali istovremeno i riječi pune ljubavi. I otvorim vrata te ugledam Elvisa s gitarom u ruci kako vježba i pjevuši neku pjesmu. I ja odmah k njemu, predam mu papir sa tekstom pjesme i kažem da sam pokušao ja da pronađem neku melodiju za riječi te pjesme ali mi nije uspjelo pa sam se sjetio njega. I da ga molim da proba nešto smisliti jer imam jako dobar osjećaj da su riječi pjevne, slave ljubav, pa bi mogla ispasti jako dobra pjesma. I on se ništa nije zbunio, saslušao me, uzeo je tekst pjesme, gitara mu je bila u ruci i odmah je počeo pjevušiti "Dođi, dođi, Duše Sveti…". Od "prve". Te mi počne objašnjavati kako bi mogli ovako i onako. A ja odmah skočim i kažem da čeka, da ga ja sad ostavljam da on pri miru nešto smisli pa da se vidimo poslije. Neka me potraži kad bude nešto smislio ali svakako do petka jer sam ja u petak izlazio iz zatvora na uvjetni otpust.

To je bilo u ponedjeljak, negdje oko 11.00 sati. Isti dan popodne, oko 17.00 sati, evo ti Elvisa s gitarom u sobu za dušebrižništvo, s papirom u ruci i odmah kaže da je nešto smislio, da je to onako malo življe, da ne zna da li će mi se svidjeti… Ja ga prekinem i kažem da neka počne svirati jer sam osjećao da to mora biti nešto dobro. A kada je on počeo svirati i pjevati, ja sam doživio jedan od najljepših trenutaka na izdržavanju kazne, mada ih je bilo puno koje mi je Gospodin podario. Kao da je sam Sveti Duh bio sa nama. A I BIO JE…. Zamislite dvojicu zatvorenika u zatvoru, jedan radi droge a drugi radi mita, sjede u sobi za dušebrižništvo, i sviraju i pjevaju iz sveg glasa Duhu Svetom.
DOĐI,
DOĐI,
DUŠE
SVETI
JA
TE
VOLIM,
JA
TE
LJUBIM…

I završi on sa sviranjem pa me onako oprezno pitao da li mi se sviđa, da zna da možda to nije onako vjerski, da je on to po svojem, itd, a ja ga odmah prekinem i kažem mu da ljepšu pjesmu već dugo nisam čuo i neka mi napiše iznad riječi "hvatove" pa ću probati ja sam to svirati. Kada mi ne bude išlo budem opet došao k njemu. I on ode a ja sam pokušao svirati. Ono što sam zapamtio to sam i odsvirao ali nisam uspio zapamtiti melodiju cijele pjesme. Drugo jutro ja mu kažem da neka dođe popodne opet do mene, da ja imam svoju gitaru pa će mi ponovno

odsvirati cijelu pjesmu, budemo skupa pjevali, da ja "uhvatim" cijelu melodiju. I dođe on. Sviramo mi tako i pjevamo kada meni sine ideja pa mu kažem da je pjesma tako prekrasna da bi ju on mogao odsvirati drugi dan, u srijedu, na misi jer je to moja posljednja misa tu u zatvoru i da bi to bilo lijepo. On sa samo nasmijao. U to u sobu uđe i prijatelj Miljenko pa mu ja kažem da neka čuje pjesmu koju je Elvis smislio. I čim je Elvis završio s pjevanjem, Miljenko odmah kaže da zašto ne bi tu pjesmu otpjevao drugi dan na misi. Isto smo mislili Miljenko i ja. A Elvis se počne izvlačiti da on to ne može, da više ne pamti kad je bio zadnji put na misi, da što će mu reći njegovi prijatelji, da je on do sada puno psovao Boga, itd. A ja mu kažem da to sve skupa nema nikakve veze s ovom pjesmom, da ga ja to molim za zadnju misu u zatvoru. I on onako, zbunjeno kaže pa da bi možda radi mene i mogao ali da će još razmisliti. A Miljenko i ja ga odmah "napadnemo" da nema tu što razmišljati. On se digne i kaže da bi mogao, da će još vidjeti i ode.

Drugo jutro, u srijedu, sretne on mene u dvorištu i kaže mi da bude došao na misu i da će odsvirati tu pjesmu kad sam ga već ja zamolio a toliko sam mu usluga napravio. I došao je on na misu pola sata prije, na moljenje Krunice. I sjedio je tamo strpljivo dok mu nismo kazali da, kao pričesnu pjesmu, on otpjeva ovu pjesmu o ljubavi prema Duhu Svetom. Ne moram vam opisivati kao je to lijepo bilo, samo ću napomenuti da su mu zatvorenici, prisutni na misi, kada je završio, spontano zapljeskali što nije bilo uobičajno za naše katoličke mise. A naš Elvis se sav sjajio. Desetak dana prije toga da mu je netko rekao da će pjevati i svirati na misi da će mu se za to pljeskati, rekao bi mu da je lud. A tjedan dana prije zaustavio me na dvorištu jedan zatvorenik, pripadnik pentekostalne crkve, koji jako slave Duha Svetoga i koji je dolazio na naše mise te me upitao da što sam to napravio s Elvisom. Ja ga začuđeno pogledam. A on nastavi i kaže da je Elvis prije strašno psovao a kako on radi u knjižnici koja soba se nalazi odmah do muzičke sobe, to je stalno morao slušati njegove glasne psovke. A sada u zadnje vrijeme da se psovka malo ili ništa ne čuje. Pa ga je onda jedan dan pitao da što je Elvis s tobom da više ne psuješ kao prije i da je to jako lijepo. A on mu je rekao da je za to zaslužan Ivan s kojim se je vozio doma i koji je djelovao na njega da sada ne psuje i da je sretan sada zbog toga.

I eto, to vam je priča o Duhu Svetom i ljubavnoj pjesmi prema njemu, priča o Elvisu koji se obratio od jedno bogopsovača do čovjeka koji uglazbljuje vjerske pjesme i pjeva ih na misi te više ne psuje.

ČUDNI SU PUTEVI GOSPODNJI I HVALA MU ŠTO NA NJIMA ČESTO ČINI MALA ČUDESA U SVOJU
SLAVU…